

V. Plūdoņa
Kuldīgas
vidusskolai
101. jubileja un
iznākusi jauna
grāmata.

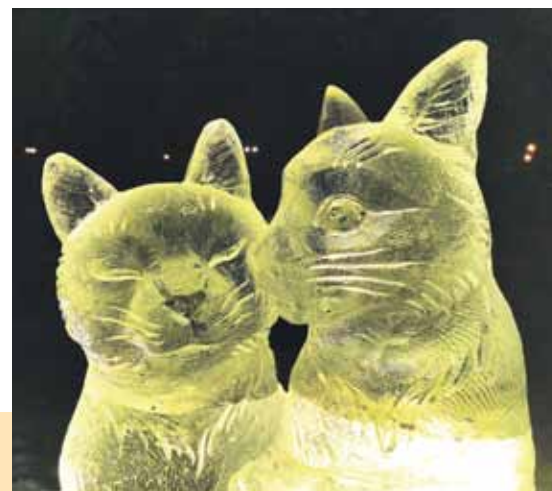
→ 6.-7. lpp.

DAŽĀDI VIEDOKĻI PAR:

- pasaules hokeja čempionātu Rīgā;
- par ideju izmaksāt 500 eiro par bērnu.

→ 2., 3. lpp.

Tēlnieka Kārļa Īles skaistās
ledus skulptūras Kuldīgā būs tik
ilgi, cik ļaus laika apstākļi.

→ 12. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
0,80 eiro

Nr. 13
(11 646)

Otrdiena, 2021. gada 16. februāris

Pavasaris jau mostas

„Šīs pie aukstuma ir radinātas, tāpēc, tiklīdz sniegs nokūsis, varēs jau stādīt ārā,” par košajām atraitnītēm saka puķaudzētāja Kristīne Cine. Viņa stādus audzē jau teju 20 gadus un desmit no tiem saimnieko Rumbas pagasta Jaunmeldros.

Kristīne stāsta, ka atraitnītes parasti ziedot diezgan agri: „Šie ir rudens stādiņi. Pagājušajā gadā jau martā varēja stādīt ārā, taču šogad negaidīti pienākusi ziema. Cerams, tikko sniegs atkāpsies, tā varēsim tirgot. Pārējās puķes modīsies tuvāk aprīlim.” Nepacietīgākie var atraitnītes stādīt podiņos un turēt vēsākās telpās, bet vislabāk tām patiks ārā no +5 līdz +15 grādiem. Jaunmeldros ir piecas siltumnīcas, taču sezonas sākumā tiek izmantota tikai viena: „Darbojamies pagājušajā gadā uzceltajā – te ir apmēram 300 kvadrātmetru, taču drīz strādāsim arī pārējās.” Sākumā Kristīne ar vīru Andri audzējusi tomātus un gurķus, savukārt puķes – savam priekam. Nu jau daudzus gadus viss ir pretēji. „Puķes ir tik dažādas un krāsainas, ka tās pārņēma visu siltumnīcu,” smejas Jaunmeldru saimniece. To daudzveidība radījusi lielu interesi, tāpēc bijis grūti apstāties. Tomātiņi un gurķīši nu palikuši tikai pašu vajadzībām: „Grūti apvienot rūpes gan par tomātiem un gurķiem, gan puķēm, jo augiem ir dažādas prasības. Audzējam pilnīgi visas vasaras puķes. Ir balkonam domātās, karināmās, dobēs stādā-

Stādaudzētāja Kristīne Cine ar bērniem Alisi un Džastinu priecājas par pirmajām pavasara vēstnesēm – košajām atraitnītēm.

mās, pagājušogad sākām audzēt arī dažādas ziemcietes un rozes. Te ir viss, ko sirds kāro: fuksijas, petūnijas, neļķes, pelargonijas, begonijas, lobēlijas un daudzas citas. Vairs nevar saskaitīt.”

Par krāšņajiem stādiem rūpējas visa Ciņu ģimene, arī bērni: desmitgadīgā Alise un trīspadsmitgadīgais Džastins. „Abi ir lieli palīgi, jau pagājušogad, kad nevarējām saprast, kā būs ar tirgošanu

kovidlaikā, pieskatīja siltumnīcu, kamēr bijām tirgū. Kad nevarējām būt tur, aicinājām pircējus braukt uz mājām, un daudzi tā pieraduši joprojām. Te var sev ērtā laikā izstaigāt siltumnīcu, izvēlēties,

ko sirds kāro. Izvēle ir plaša, un uz tirgu jau visu nevar aizvest,” saka Kristīne.

Elisa Rudzīte
Alberta Dintera foto

■ Rumbas pagasta Ezeriņu mājā ugunsgrēks sešu cilvēku ģimeni atstājis bez iedzīves. Tiek aicināts cietušajiem palīdzēt.

■ Smaga trīs auto avārija netālu no Rendas pie pagrieziena uz Ģibuļiem. Ir divi cietušie un divi bojāgājušie.

→ 4. lpp.

Savā
arodā –
pārdevēja
**Liene
Baika.**

→ 9. lpp.

PIEKTDIEN, 19. februārī:

- Kuldīgas novada deputāti: kas paveikts, kas ne.
- Kā tikt pie laba miega.
- Ojārs Leikarts par roni kļūst 85 gados.
- Kas jauns Snēpelē.
- Kovids citās valstīs – pieredze.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

500 reiro un pareizie

Alberts Dinters

Jā, jā. Mikroblogošanas vietnē *Twitter* šobrīd #500reiro ir vispopulārākā mirklbirka, ko aktīvi izmanto latviskā lietotāju daļa. Izmanto pēc tam, kad jau kārtējais Latvijas politiķis, finanšu ministrs Jānis Reirs ar lielu blīkšķi izgāzies, paziņojot, ka vecākiem nepienāktos vienreizējais 500 eiro pabalsts par katru bērnu, jo tāpat liela daļa šo naudu nodzērs vai notrieks azartspēļu automātos. Labi, labi, pēcāk viņš sāka taisnoties: ar to domājis, ka pabalsts jāizmaksā grūtībām visvairāk pakļautajām ģimenēm un iedzīvotāju grupām.

„Ar nelielu pārtraukumu teju gadu būsīm dzīvojuši ārkārtējā situācijā.”

Jau sākotnēji bija skaidrs, ka būtu utopiski cerēt: Latvijā pienāks tas svētlaimes mirklis un vecāki par katru bērnu saņems 500 eiro. Bet notiekošais liek aizdomāties, cik viegli politiķi kārtējo reizi atļaujas spēlēties ar sabiedrību, izteikt pieņēmumus, p

sniežot tos par teju esošiem, bet pēc tam: „Ups! Kaut kas nesana...”

Godīgi sakot, es no šī cirka sāku nogurt. Tāpat kā tie, kuri līdz šim stingri ievērojuši visas epidemioloģiskās prasības, māsēdi utt. līdz brīdim, kad publiskajā telpā parādījās foto no TV šova *Muzikālā banka* aizkulisēs, kuros redzam laimīgas un apgarotas sejas, kuras nebūt nav divu metru attālumā viena no otras, par maskām nemaz nerunājot. Sapucēti, safrizēti, ar perfektu meikapu. Tas nekas, ka tieši tajā laikā valstī ir aizliegts sniegt jebkādas skaistumkopšanas pakalpojumus. Iznākums? Tik vien, kā Kultūras ministrijas pieprasījums Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei izvērtēt epidemioloģiskās drošības ievērošanu šova laikā. Padome solījusi to darīt rūpīgi. Kāds ir iznākums? Klusums. Tajā pašā laikā Rīgas domes deputāte, juriste Ieva Brante vien pāris dienu pēc savas frizēšanās mežā tiek pie administratīvā procesa...

Šādu piemēru ir gana, kad vien noteikumus cītīgi ievēro, tādējādi cenšoties palīdzēt Covid-19 izplatību ierobežot, savukārt citi bez sirdsapziņas drasē apkārt, ciemojas, tiekas un bauda dzīvi. Ar ko tas var beigties? Ar to, ka pat vislojālākie cilvēki sāk no šī cirka nogurt. Nogurt un domāt: „Vai ir vērts būt pareizajam?”

TRĪS PAR VIENU

Kā vērtējat to, ka šogad pasaules hokeja čempionāts ar 16 valstu dalību no 21. maija līdz 6. jūnijam notiks Rīgā? Vai labāk būtu bijis pārcelt, kad beidzas kovids? Vai bez skatītājiem tas būs īsts čempionāts?

IEGUVUMS BŪS TIK UN TĀ

1. Andris Aniņš, Kuldīgas siltumtīklu vadītājs, Latvijas Hokeja federācijas finanšu vadītājs:

– Piedzīvot emocijas klātienē ir pavisam kas cits nekā vērot televīzijā. Tās ir divas dažādas spēles arī pašiem spēlētājiem. Čempionātu pārcelt uz citu gadu – šādu iespēju mums nav. Protams, mēs gribētu, lai spēles var apmeklēt, bet tiesības rīkot čempionātu piešķir uz konkrēto gadu. Varēsim

kandidēt atkal nākamajos gados, lai skatītos klātienē. Čempionātā vairs nav četru apakšgrupu – hokejisti spēlē divās grupās. Pēdējos gados Latvijas hokejā notikusi attīstība, federācijā ienākusi jauna valde un galvenais treneris. Vairs nav kā agrāk jāuztraucas par katru spēli – tagad cīnāmies ar lielajām izlasēm. Izlašu sektorā līmenis ir audzis.

Ekonomiskie ieguvumi Latvijai

būs arī tad, ja čempionāts notiek tā sauktajā burbulī un nav riska ar vīrusu. Kovida protokols ir nostiprināts, un spēlētājiem tas būs jāievēro. Bet ar visu to ieguvums būs, jo no Starptautiskās Hokeja federācijas būs finansējums. Nauda ienāks, piemēram, par telpu nomu, viesnīcu, ēdināšanu, transportu utt. Tas attiecas uz daudzām darbavietām.

VĒRTĒJAMS POZITĪVI

2. Andris Lapiņš, uzņēmējs, hokeja līdzjutējs:

– Tas jau no mums nav atkarīgs. Rīkot vai ne – to lemj starptautiskā līmenī. Ja čempionāts notiktu citā valstī, spēles tāpat vērotu televīzijā, un skatītāju klātienē tāpat nebūtu. Organizatori negrib čempionātu atcelt divus gadus, jo pērn Šveicē paredzēto

jau atcēla. Darīt tā divus gadus – tas būtu par daudz. Protams, spēlētājiem kopā ar skatītājiem būtu cita motivācija sacensties.

Tomēr labi, ka čempionāts pie mums notiek. Visi pasākumi, kas notiek Latvijā vai Kuldīgā, ir pozitīvi vērtējami. Esmu skatījies spēles kādos astoņos čempionātos. Pērn arī bija viss

vajadzīgais nopirkts, lai brauktu uz Šveici, bet atcēla. Naudu zaudējam. Pats pa retam arī tagad uzkāpju uz slidām, uzspēlējam hokeju kopā ar citiem veterānu grupas biedriem. Žēl, ka Kuldīgā tagad nevar. Bieži jau ziemas pie mums nav, un vajadzētu to izmantot.

KLĀTIENĒ EMOCIJAS SPĒCĪGĀKAS

3. Ivo Solomahins, Kuldīgas novada sporta skolas direktora vietnieks, florbola treneris:

– Esmu priecīgs, ka čempionāts būs Latvijā. Bet, no otras puses, nav sajūtas, ka tas notiks šeit, jo spēles nevarēs skatīties klātienē. Tikpat labi varēja notikt arī citā valstī, ja jāskatās televīzijā. Hokeja čempionāts jau

vairāk domāts skatītājiem. Protams, situācija var mainīties, un varbūt būs iespēja spēles apmeklēt vismaz nelielai daļai līdzjutēju. Kā skatītājam man ir tā: ja nevaru būt klāt, sacensības var notikt arī citur. Spēļu kalendāru un izlases parasti apskatu nedēļu pirms čempionāta. Man patīk vērot, kā spēlē arī citas valstsvienības,

piemēram, vācieši, šveicieši. Esmu bijis divos čempionātos: Baltkrievijā un Latvijā. Mēs, latvieši, esam visai dedzīgi līdzjutēji. Būt klātienē – tā ir fantastiska atmosfēra! Pilnīgi citāds hokejs nekā televīzijā. Emocijas – stipri lielākas.

Inta Jansone

MANUPRĀT

Slinki, lepmi vai atkarīgi?

Meklējot vīram dāvanu, aizdomājos: mūsdienu cilvēks patiesībā ir tik privileģēts! Teju ikvienai sadzīvīskai nodarbei pieejami dažādi rīki, kā to paveikt efektīvāk – ātrāk un ar mazāku piepūli. Mājās varam pagatavot saldējumu, uzšūt kleitu vai ļaut uzkopt telpas robotam, kamēr paši darām ko citu. Mūsu vecvecākiem un viņu vecākiem šādu rīku nebija, katrs darbiņš prasīja krietni vairāk laika un enerģijas. Kamēr šīs ierīces un mantas lieliski

atvieglo mūsu saspringto ikdienu, aizdomājos, ka varbūt to ir pat vairāk, nekā nepieciešams. Kļūstam nedaudz slinki, jo viss padarīts tik vienkāršs, un arī lepmi, jo dažkārt šīs lietas pārķam kā statusa simbolu, ne tāpēc, ka vajag, un vēl esam atkarīgi, jo nespējam ikdienu bez tā iztēloties. Es nesaku, ka jāatsakās no putekļu sūcēja, mikroviļņu krāns vai blendera, taču, kad kārtējo reizi gribēsies pačīkstēt, ka atkal jāmazgā veļa, respektīvi, tā jāieliek

veļas automātā un jānospiež podziņa, vērts padomāt, ko veļas diena nozīmēja mūsu senčiem. Tikpat vērtīgi ir apdomāties, cik ļoti mums tas viss vajadzīgs un vai nav tā, ka māja pilna krāmiem, kas nemaz nekalpo, tikai krāj putekļus. Man jau desmit gadus nav televizora, un tā nepietrūkst arī tagad, pavadot visu dienu mājās. Varbūt arī tavā mājoklī ir kāds nevajadzīgs rīks?

Elisa Rudzīte

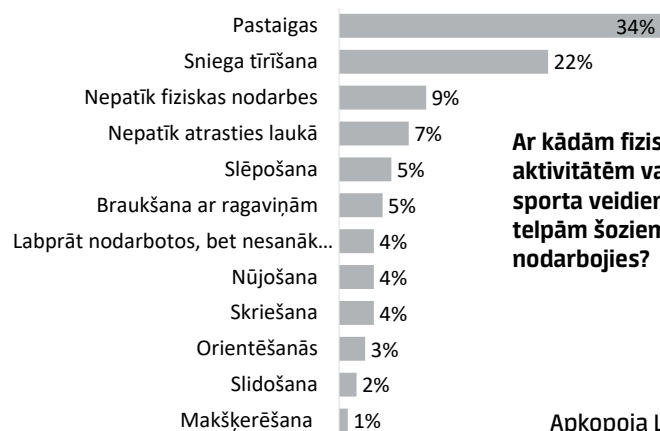
FOTOKOMENTĀRS

Kaķim uzdāvināja jaunu gulvietu. Iepakojums tika atzīts par labu esam!

Lailas Liepiņas teksts un foto

APTAUJA WWW.KURZEMNIEKS.LV No 23. janvāra līdz 10. februārim

Ar kādām fiziskām aktivitātēm vai sporta veidiem ārpus telpām šoziem esat nodarbojies?

Apkopojā Laila Liepiņa

RUNĀ SPECIĀLISTS

Noziedzība nedaudz mazinās

Ivars Brangulis,
Ziemeļkurzemes
prokuratūras
virsprokurora
vietnieks

Pagājušajā gadā Kuldīgas rajona prokuratūrā konstatēts kriminālvajāšanai saņemto kriminālprocesu skaita samazinājums. Šāda tendence skaidrojama ar lieliu noziedzīgo nodarījumu kritumu, kas ir Valsts policijas preventīvo pasākumu rezultāts. Kriminālvajāšanai saņemti 149 kriminālprocesi, no kuriem tiesai nodoti 112 par 173 noziedzīgajiem nodarījumiem 123 personu apsūdzībā.

39 kriminālprocesus Valsts policijas Kuldīgas iecirknis prokuratūrai nosūtīja paātrinātā kārtībā, kurā izmeklēšana jāpabeidz desmit dienās. Tie ir efektīvi no preventijas viedokļa, jo vainīgais maksimāli ātri tiek sodīts, cietušais saņem morālu gandarījumu vai mantisku atlīdzību (vai abus). Tā tiek sasniegts soda mērķis un atjaunots taisnīgums.

Kuldīgas rajona prokurori maksimāli cenšas panākt ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, izmantojot vienkāršotās procesa pabeigšanas formas, un kriminālprocesu pabeidz prokuratūrā. Šādi tiek samazināta tiesu noslodze, kas ir arī viena no valsts izvirzītajām prioritātēm. 14 gadījumos prokurori pieņēmuši priekšrakstu par sodu, kas ļauj pašiem noteikt sodu ar apsūdzētā piekrišanu. 29 gadījumos krimināllietā nosūtīta tiesai, starp prokuroru un apsūdzēto noslēdzot vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, un tāda ir ceturtdaļa no tiesai nodotajām lietām. Tās tiesa izskata paātrināti un rakstveidā, tā ātri panākot tiesisku iznākumu.

Septiņi kriminālprocesi prokuratūrā izbeigti, jo noziedzīgu nodarījumu izdarījušais ar cietušo izlīgst, kompensējot kaitējumu. Tas ir ļoti atbalstāmi, un tas tiek veicināts, jo abu pušu tiesības tiek apmierinātas.

Pabeigti procesi pēc Krimināllikuma 180. panta (zādzība nelielā apmērā – nozagto mantu vērtība ir līdz vienai minimālajai mēnešalgai) pret kopējo pabeigto procesu skaitu bija tikai 19,3%. Šāda tendence norāda, ka izmeklēšanas iestāžu un līdz ar to arī prokuratūras resursi pamatoti tiek nodarbināti nevis sīko zādzību, bet smagu un sevišķi smagu noziegumu apkarošanai.

Šogad gaidāms darba apjoma un rezultātu pieaugums, jo Valsts policijas Kuldīgas iecirknī atgriezušies tie inspektori, kuri atradās ilgstošā prombūtnē, līdz ar to kriminālpolicijas nodaļa strādās gandrīz pilnā sastāvā. Tas vērtējams pozitīvi, jo jauniesāktajos kriminālprocesos samazināsies izmeklēšanas termiņš, kā arī izlemts iepriekšējos gados neatrisināto krimināllietu atlikums.

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Tā kā skola nav liela, skolotāji jau zina, uz ko katrs audzēknis ir spējīgs. Līdz ar to var saprast, vai bērns mājas darbu izpildījis pats vai viņa vietā to izdarījis kāds no vecākiem,” secina Nīkrāces pamatskolā.

LASĪTĀJS VAICĀ

Ja domstarpības, jāvān pašvaldības policijai

Vairāki kuldīdznieki nav mierā ar pilsētā netīrītājam ietvēm, bet citi – ar pašvaldības policijas administratīvo sodu par netīrītām ietvēm pie prievātpašumiem.

Kāds *Kurzemnieka* lasītājs uzsver, ka šoziem gan sniegainas, gan slidenas ir ietves Rumbas un Skrundas ielā. Par to viņš informējis pašvaldības policiju, bet vairāk nekā nedēļas laikā nekas nemainoties. „Policistiem vieglāk uzlikt sodu šoferiem par nepareizi novietotām automašīnām, nevis cīnīties ar sniega netīrītājiem, kuri no sākuma jāatrod,” sašutis kungs.

Kāds cits vīrietis ir neizpratnē: ietve pie viņa īpašuma bijusi tīra, bet saņemts sods. Viņš jautā, cik ilgā laikā pēc sniegpuņķa jānotīra un vai drīkst sodīt, ja sasnieg pa dienu, kamēr cilvēki ir darbā.

Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns piekrīt, ka savā ziņā cilvēkiem ir taisnība: „Parasti netīra tie, kuri savā īpašumā nedzīvo, vai slinkie. Jātīra ir, un, ja ledus – jāber smiltis vai sāls. Ja cilvēks inspektoros informējis, viņiem noteikti vajadzēja reaģēt. Īstenībā jau inspektori par netīrītām ietvēm uzraksta diezgan daudz aktu. Cilvēki ir jau sodīti, ir arī tādi, kas sodu vēl tikai saņem. Labi būtu, ja tie, kuri inspektoriem norādījuši netīrītās vietas un uzskata, ka rīcība nav sekojusi, saziņotos ar mani. Tad arī es būšu informēts.”

Tāpat viņš aicina zvanīt tos, kuri ar sodu nav mierā.

Ja šķiet, ka pašvaldības policija sodījusi nepareizi vai arī inspektori savus pienākumus nav izpildījuši, var zvanīt priekšniekam Kasparam Šabānam pa tālr. **63320373** vai **27020794**.

Liels gan tas neesot – sākot ar desmit eiro, bet, ja nepelnīts, tad jāskaidrojas. „Kārtība ir tāda: ja inspektoriem kāds pasūdzas, viņiem ir pienākums uz šo vietu doties un nofotografēt. Tad skatāties, kam īpašums pieder, vedam pārrunas. Tikai tad sodām,” skaidro K.Šabāns.

Vēl kāds jautājums: vai tad, kad cilvēks, kuram ietve jātīra, ilgstoši nereaģē, pienāk brīdis, kad to notīra *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* sētņieki un īpašnieks saņem rēķinu? K.Šabāns atbild: „Cituz gadus, kad sniega bija vairāk, tā notika, bet šogad nav tik daudz. Ja piesnigs vēl, tā darīsim.”

Līdz cikiem ietvei jābūt notīrītai? K.Šabāns: „Tas diemžēl īsti nav noteikts. Protams, ja īpašnieks darbā, kamēr snieg, ir cilvēciski saprast, ka nav notīrīts. Ja sods tomēr uzlikt, šī noteikti ir tā reize, kad informēt mani un situāciju izstāstīt. Mēs arī esam cilvēki – sapratīsim.”

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ko domājat par politiku sāktu diskusiju, vai un kā kovidlaikā par katru bērnu piešķirt 500 eiro pabalstu?

Gustavs Čačs, bezdarbnieks:

– Portālā *Facebook* par šo tēmu lasīju rakstu. Ideju atbalstu – tā bērnam vismaz jaunas drēbes vai apavus varētu nopirkt. Bet domāju, ka vairāk tas būtu svarīgi trūcīgām un daudz bērnu ģimenēm. Šādu pabalstu vajadzētu visu laiku, nevis tikai kovidā ietekmē. Norvēģijā, piemēram, pēc bērna dzimšanas valsts izsniedz apmēram 400 eiro.

Aiga Cimermane, tehniskā darbiniece:

– Ja stāsts ir par demogrāfisko situāciju, tad vienreizējs 500 eiro pabalsts to noteikti neglābs. Bērni jāiegulda krietni vairāk. Mani tas vairs neskar, jo bērni izauguši. Bet, ja jau valstij pēkšņi uzradusies nauda, kāpēc gan ne? Labāk lai izmaksā vienreizēju pabalstu nekā tur augšā to naudu notrallina tā, ka neviens nezina, kur palika! Trīs miljoni jau kaut kad tika pazaudēti un joprojām nav atrasti. Tāds pabalsts būtu jāizmaksā visām ģimenēm – kāpēc tikai trūcīgām? Ir taču tādas, kas strādā un pelna iztiku, raujas melnās miesās no rīta līdz vakaram. Redzu pati savus bērnus, kuri daudz strādā, lai spētu par ģimeni parūpēties. Tā nauda, kas viņiem ir, nenāk vienkārši tāpat – tā ir nopelnīta. Patiesībā jau valsts ar pabalstu sistēmu kultivē tādu dzīvesveidu, ka pie tiem pierasts. Es esmu par to, lai būtu visiem!

Anita Sīle, skolotāja:

– Vajadzētu noteikti visām ģimenēm. Droši vien tām, kurām naudas ir daudz, šis pabalsts tāpat noderētu. Ir jau tādi, kuri kautrēšies palīdzību lūgt, tāpēc dzīvos, kā varēs, bet citi tik vien kā gaida pabalstus, lai uz tiem uzdzīvotu. Man nav žēl – drīzāk žēl to ģimeņu, kuras kulsies pašas un mēģinās izdzīvot. Šajos laikos grūti visiem, īpaši tiem, kuriem savs bizness, tāpēc, kā varu, mēģinu atbalstīt. Dažreiz ieeju kafējnīcā paņemt vakariņas līdzi vai kā citādi. Bet nezinu, vai pabalstiem var uzticēties. Mums, pedagogiem, jau sen solīja naudu pielikt, jo diendienā atrodamies riska grupā, taču neesmu saņēmusi vēl ne kapeikas. Ar šo pabalstu tas pats: sākumā ierosinās, satracinās tautu un tikai tad sāks domāt, kā sadalīt. Beigās nevienam nekā. Nu, kāpēc tā jādara?

Ance Gulbe, skolotāja:

– Esmu par šo ideju dzirdējusi, bet domāju, ka lielos vilcienos tas ģimenēm neko nepalīdzēs. Nu, kas ir 500 eiro uz bērnu? Tomēr arī maziņš atbalsts ir atbalsts – ielāps, teiksim tā. Ja tādu lēmumu pieņems, tad jāpiešķir visām ģimenēm neatkarīgi no tā, vai trūcīga, daudz bērnu vai finansiāli stabila, jo bērns ir bērns. Ģimenes ir tik dažādas, un noteikt kritērijus, kurām pabalstu piešķirt un kurām ne, ir diezgan neiespējami. Ja valsts grib atbalstīt, tad tik uz priekšu! Ikvienam jau būs iespēja no šī pabalsta atteikties.

Dace, kuldīdzniece:

– Dzirdēju *Panorāmā* un lasīju rakstu sociālajos medijos. Man ir divējādas domas. Ja cilvēks šo naudu izmantotu tiešām lietderīgi, kāpēc gan ne? Ir jau ģimenes, kas tiešām sēž ar bērniņiem mājās, jo nevar iet ne uz skolu, ne darbu. Bet ir arī tādas, kuras tik taisa bērnus, lai pēc tam dzīvotu no pabalstiem. Vajadzētu vadīties pēc kādiem kritērijiem, bet tas ir sarežģīti. Pagastos vieglāk, jo tur jau sociālie darbinieki redz, kādas ir tās ģimenes, kam pabalstu piešķirt un kam ne, bet lielpilsētās var būt grūtāk. Man ir divas mazmeitas, un nebūtu slikti, ja vecāki saņemtu pabalstu, bet ir tik daudzas ģimenes, kuras to vien gaida. Labāk vienreizēju pabalstu būtu sadalīt tā, lai tas būtu ikmēneša maksājums. Ja valdība tomēr šo lēmumu nepieņems, nevajadzēja cilvēkus satracināt. Būtu sākumā visu saplānojuši, kā tas varētu strādāt, un tad izziņojuši tautai.

Vija Pētersone, skolotāja:

– Lasīju internetā, dzirdēju ziņās. Tas noteikti ir vajadzīgs, īpaši šajā laikā, kad daudziem grūti. Un nevajadzētu skatīties, kam dot un kam ne. Šobrīd tāds pabalsts pienāktos katrai ģimenei. Valstij sava tauta ir jāatbalsta.

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

Skrundā atklāta slidotava

Sākot ar vakardienu, arī Skrundas novadā ir iespēja kārtīgi izslidoties, jo pilsētā ierīkota slidotava.

Tā iekārtota Raiņa un Pērkonas ielas krustojumā uz dīķa, kura ledū arī iepriekšējās ziemās attīrīja paši iedzīvotāji, bet šajā reizē pašvaldība papildus uzlējusi ūdeni, lai ledus labāks un lai ikvienam aktīvās atpūtas cienītājam būtu iespēja izkustēties svaigā gaisā. Slidu nomas gan nav, tādēļ katrs tiek aicināts ierasties ar savām, un slidošanas laika ierobežojuma nav. Vienlaikus pašvaldība aicina ievērot valstī noteiktos drošības noteikumus un būt atbildīgiem pret sevi un citiem. Skrundas novada sporta organizatoram Kārlim Kliemanim var zvanīt pa tālr. 29123514.

Alberts Dinters

Uzņem jaunus dalībniekus

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubators no 1. līdz 22. martam uzņems pirmsinkubācijas dalībniekus.

Aicināti Alsungas, Skrundas un Kuldīgas novada biznesa ideju autori, kuriem ir vēlme sešus mēnešus mācīties un, konsultējoties ar uzņēmējdarbības, likumu un citiem speciālistiem, pilnveidot savu ideju līdz gatavībai dibināt uzņēmumu un sākt to realizēt. Šajā sesijā tiks uzņemti pirmie 15 pieteikumu iesniedzēji. Informācija: www.liaa.gov.lv/lv/programmas/biznesa-inkubatori/pirmsinkubacija.

Jolanta Hercenberga

Balvas Latvijas čempioniem

Kā katru gadu, arī tagad par pērn sportā gūtajiem panākumiem Kuldīgas novada dome piešķirusi naudas balvas, šoreiz diviem valsts čempioniem.

Tās saņem vieglatlēts Uģis Jocijs par čempiona titulu 300 m skrējienā telpās, 10 000 m, 5000 m un par uzvaru rudens krosā, kā arī Viesturs Lukševics par uzvaru Latvijas čempionātā elites klases grupas braucienā šosejas riteņbraukšanā. Katram no šīgada budžeta piešķirti 100 eiro. Sporta skolas direktors un deputāts Agris Kimbors atzina, ka vairāk prēmiju par pērnā gadu nebūs.

Jautāts, kādēļ sportistam par četriem valsts nozīmes sasniegumiem piešķirta tikpat liela naudas balva kā par vienu, A. Kimbors skaidro, ka 2015. gadā domes pieņemtā kārtība paredz prēmiju par vienu sasniegumu, nepieļaujot skaitīšanu kopā. Tajā noteiktas summas arī Eiropas un pasaules līmeņa sportistiem. „Kad kārtību pieņemām, sacensību un uzvaru bija daudz. Ja summas noteiktu lielākas, pašvaldībai nebūtu, ko visiem prēmijās izmaksāt. Pagājušajā gadā maz kas notika, tādēļ prēmija izmaksāta tikai diviem sportistiem.” Deputāts pieļauj, ka turpmāk par summu var spriest.

Inguna Spuleniece

Traģiska autoavārija

Ceļu satiksmes negadījumā, kas notika netālu no Rendas virzienā uz Sabili pie pagrieziena uz Ģibuļiem un kurā iesaistītas divas vieglās un kravas automašīnas, ir divi cietušie un divi bojāgājušie.

Avārijā saskrējušās divas vieglās un kravas automašīnas, ir divi cietušie un divi bojāgājušie.

Valsts policijas (VP) pārstāve Simona Grāvīte apstiprināja, ka izsaukums uz notikuma vietu saņemts ap 11.25. Kā klātienē novēroja *Kurzemnieks*, avārijas vietā satiksme tika organizēta ar regulētāju palīdzību, VP aicināja autovadītājus vai nu izvēlēties citu

maršrutu, vai izmantot apbraucamos ceļus. Kā pastāstīja kravas automašīnas šoferis, pretīm braucošā vieglā auto vadītājs līkumā to nav novaldījis, iebraucis pretējā joslā un ietriecies smagā auto priekšā. Sitiens bijis tik spēcīgs, ka vieglais auto atlēcis un

ietriecies citā vieglajā automašīnā, kas tobrīd braukusi garām. Rezultātā bojā gājuši divi, bet cietuši vēl divi cilvēki. Lai no sadragātā auto izceltu bojāgājušos, nācies iesaistīt glābējus. Vēl 14.30 notikuma vietā strādāja VP darbinieki.

Alberta Dintera teksts un foto

Lūdz palīdzēt ugunsgrēkā cietušajiem

11. februārī ar deviņiem vakarā ugunsgrēks izcēlās Rumbas pagasta *Ezeriņu* mājā. Lai arī nelaime trīs stundās likvidēta, sešu cilvēku ģimene palikusi bez iedzīves.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) informācija apliecina, ka 20.35 ugunsdzēsēji saņēma izsaukumu uz Kuldīgas novada Rumbas pagastu, kur saskaņā ar sākotnējo informāciju ugunsgrēks izcēlies vannas istabā. Notikuma vietā konstatēts, ka vienstāva dzīvojamā nama tualetes telpā deg sadzīves mantas un veļas mašīna (20 m²). Pirms VUGD ierašanās no mājas pašu spēkiem evakuējušies pieci cilvēki. 23.39 ugunsgrēks likvidēts. Dūmu detektora ēkā nav bijis.

Kā *Kurzemniekam* stāsta Uldis Liepiņš, kurš dzīvoklī dzīvoja kopā ar Gītu Gūtmani un četriem bērniem, stipri cietušas gan jumta, gan ēkas nesošās konstrukcijas. No kā ugunsnelaime izcēlusies, nav zināms, bet ir aizdomas, ka pie vainas bijusi vai nu krāsns, vai veļas mašīna. Sadegusi teju visa sadzīves tehnika, drēbes. Uldis ir apņēmības pilns dzīvesvietu atjaunot, bet ir nepieciešami būvmateriāli, ko iegādāties neļauj ģimenes rocība, tādēļ materiālu sagādei tiek lūgta sabiedrības palīdzība. Tāpat vajadzīga sadzīves tehnika un apģērbs,

sevišķi vienu, desmit, 16 un 18 gadus veciem zēniem.

Rumbas pagasta pārvaldes vadītāja Lija Šēle pastāstīja, ka ģimenei jau sagādāts dīvēns, tiks atvests arī ledusskapis, ko piegādās uz pagaidu mājokli, kas piedāvāts pašvaldības dzīvoklī Mežvaldē. Tas esot nesen atbrīvojies, iepriekšējiem īrniekiem pārceļoties citur. Tāpat jau sagādātas pirmās drēbes. Sociālā darbiniece Rīta Dravniece kārtu dokumentus, lai ģimene visdrīzākajā laikā saņemtu 250 eiro pabalstu krīzes situācijā un segtu pamatvajadzības. L.Šēle apstiprina, ka pēc tam, kad pašvaldība no VUGD saņems aktu, kas ugunsnelai mi apliecina, ģimenei varēs izmaksāt stihiskās nelaimes krīzes pabalstu – 500 eiro.

Arī pašvaldība aicina citus cilvēkus sniegt atbalstu nelaimē cietušajai ģimenei, ziedojot mēbeles, apģērbu u.c. lietas. Tie, kuri var palīdzēt, aicināti vērsties pie Kuldīgas novada sociālā dienesta sociālo pakalpojumu nodaļas vadītājas Agneses Inapšas pa tālr. 63323427, 27020739 vai rakstīt e-pastā: agnese.inapsa@kuldiga.lv. Tāpat var zvanīt U.Liepiņam pa tālr. 26640069. Gītas Gūtmanes bankas konts ziedojumiem: LV60HA-BA0551006618217.

Alberts Dinters

Pazudušas kazas

Ieraksts vietnē Facebook vēsta, ka 14. februārī Kuldīgas novadā netālu no Riežupes smilšalām no *Lejaszeju* mājām pamukušas divas Holandes un Kamerūnas pundurkaziņas – pārlēkušas iežogojumam un ieskrējušas mežā.

Tur tās iemukušas tāpēc, ka kazu īpašnieku suns, instinktu dzīts, skrējis tām pakaļ. Lai arī pēdas vedušas uz smilšalām, saimnieki kazas meklējuši vairāku kilometru attālumā, bet nav atraduši, jo mājdzīvnieku pēdas sajaucas ar meža iemītņu pēdām. Abas kazas ir bailīgas, svešiniekiem rokās nedodas, jo ir jaunas – sešus un četrus mēnešus vecas. Ja kāds tās pamana, lūgums zvanīt Luīzai Krasņikovai pa tālr. 26333765.

Alberts Dinters
Luīzas Krasņikovas arhīva foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Neatļauti pulcējas... dzīvoklī virs policijas

8. februāris. Zvana no sociālā dienesta, ka tur iegājis kāds vīrietis, kurš vairs nevarot pait. Palīdzam nogādāt mājās. Dodamies reidā uz Ēdoli – pārkāpumu nav.

9. februāris. Naktī mums ziņo, ka uz jaunā Ventas tilta izbiruši baļķi. Paziņojam Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam. Dienas vidū zvans: kāds vīrietis pamucis no slimnīcas. Atrodam un aizvedam atpakaļ. Vīrietis tiek pie protokola gan par sejas maskas nelietošanu, gan par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā. Zvana no Smilšu ielas, jo kādā dzīvoklī

ienākusi sieviete, ģērbta melnā, un piedāvā dzīvokli mainīt. Iespējams, tā ir krāpniece. Informāciju pieņemam zināšanai. Tad mūsu palīdzība nepieciešama vīrietim, kuram pazudis suns – somu karaliskā laika.

10. februāris. Pienāk signāls, ka Jelgavas ielā, iespējams, notiek kautiņš. Traucamies turp – vīrietis nokritis pa kāpnēm, bet kautiņa nav bijis.

11. februāris. Palīdzam kādu nepilngadīgo nogādāt uz medicīnas iestādi Jelgavā. Zvana sieviete: sūdzas par bērniem,

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

kuri kaimiņos regulāri trokšņojot. Notiek pārrunas. Pienāk sūdzība no Aploku ielas, jo tās malā jau ilgāku laiku stāv auto bez derīgas tehniskās apskates zīmes. Īpašniece noskaidrota. Tad braucam uz Snēpeli, jo tur kāds apmeklētājs spītīgi atsakās lietot sejas masku. Par spītību viņš saņem protokolu. Apskatām, kā klājas Padurē, Deksnē, Īvandē un Ēdolē, bet pārkāpumu nav. Vakarā apmeklējam stāvlaukumu Pārventā, jo tur pulcējas jaunieši.

12. februāris. Reids Ēdolē – bez pārkāpumiem. Zvans no

satraukta garāmgājēja: uz ledus Ventā atrodas kaķis, kas nekustas. Konstatējam, ka dzīvniekam ir iespēja tikt krastā un glābšana nav nepieciešama. Bet vakarā tā ir vajadzīga kādam vīram gados, kurš iegāzies grāvī un netiek laukā no sniega kupenas. Četriem cilvēkiem tiek protokoli par pulcēšanās aizlieguma pārkāpumu, jo tie sanākuši vienā dzīvoklī un uzdzīvo.

13. februāris. Pēc ilgiem laikiem pienāk zvans no Ēdoles, ka pa centra dīķa ledu braukā automašīna. Informācija nodota Valsts policijai. Vēl viens *gonko-*

tājs manīts ceļā Vilgālē–Snēpele, bet, kad aizbraucam, tur neviena vairs nav. Reids Turlavā, Sermītē, Vilgālē – pārkāpumu nav.

14. februāris. Neatļautu pulcēšanos konstatējam dzīvoklī virs mūsu darbavietas – pašvaldības policijas. Todien pēdējais izsaukums: kāds vīrietis, iespējams, iesitis sievietei, tomēr iesniegumu rakstīt viņa atsakās.

Septiņās dienās pie protokola tikuši 17, bet pie brīdinājuma – četri autovadītāji.

Pierakstīja Alberts Dinters

Cilvēki jūtas noguruši

Stājoties spēkā stingriem noteikumiem Covid-19 ierobežošanai, daudziem teju vienīgais veids saziņai ar ārpusauli un sarunu biedrs ir sociālā dienesta darbinieks, un viņiem darba apjoms ir pieaudzis.

„Cilvēki ir noguruši – nevis nikni, bet noguruši no ierobežojumiem un neziņas, kad viss varētu beigties,” saka sociālā darbiniece Santa Knopkena. Nogurumu radot informācija medijos – daudzas lietas, kas ir pretrunā ar cilvēku domām, neesot izprotamas. Tajā pašā laikā cilvēki visam pieejot ar lielāku sapratni: sākotnēji, kad sociālais darbinieks ieradies, daudzus vajadzējis mudināt lietot sejas masku, bet tagad par to vairs nav jāatgādina. Kopumā vērtējums tāds, ka psiholoģiskais stāvoklis ir ļoti smags – gan vecākiem, gan bērniem, jo viss notiek attālināti, ierastā ikdiena ir apstājusies.

S.Knopkena atzīst, ka viņai un kolēģiem laukos darba ir daudz vairāk. Ja pilsētā cilvēks pats var aiziet pie ārsta vai uz aptieku, tad laukos tas, kurš atved zāles, pārtiku, gultasveļu un daudz ko citu, ir tieši sociālais darbinieks. Katrs gadījums tiek izvērtēts. Ļoti daudz ir sarunu pa telefonu, kuru laikā ģimenes vai atsevišķi cilvēki tiek uzmundrināti, iedrošināti, mierināti, bet cilvēki piekusuši no tā, ka, lai arī tiek ievēroti visi ierobežojumi, situācija valstī neuzlabojas. Ir arī ļoti daudz jautājumu, uz kuriem darbinieks nevar atbildēt, jo pēc valdības lēmumiem jāvadās pat tad, ja ne visi ir saprotami.

„Cilvēki ir noguruši – nevis nikni, bet noguruši no ierobežojumiem un neziņas, kad viss varētu beigties,” saka sociālā darbiniece Santa Knopkena. Nogurumu radot informācija medijos – daudzas lietas, kas ir pretrunā ar cilvēku domām, neesot izprotamas. Tajā pašā laikā cilvēki visam pieejot ar lielāku sapratni: sākotnēji, kad sociālais darbinieks ieradies, daudzus vajadzējis mudināt lietot sejas masku, bet tagad par to vairs nav jāatgādina. Kopumā vērtējums tāds, ka psiholoģiskais stāvoklis ir ļoti smags – gan vecākiem, gan bērniem, jo viss notiek attālināti, ierastā ikdiena ir apstājusies.

Ceļi tiek tīrīti, bet autobusu vajag biežāk

Kā jau citviet pagastos, arī Nīkrācē šajā laikā lielākie ikdienas darbi ir saistīti ar piesnīgušo ceļu un pastaigu taku tīrīšanu.

Pakalpojumu pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa skaidro, ka darbs nav apstājies un tas tiek pielāgots ierobežojumiem. Klienti pagastmājā tiek apkalpoti tā, ka viņiem tiek izsniegtas anketas, kurās cilvēks atzīmē savu vajadzību, un atstāj to pasta kastītē. Tāpat kā sociālā darbiniece Santa Knopkena, arī I.Rītiņa atzīst: ir sajūta, ka darba kļūvis vairāk, jo cilvēki vairāk jāapmeklē, izvadājot pārtikas pakas 50 skolēniem, un to dara sociālā darbiniece. Pakas tiek vestas noteiktā laikā, vecāki to zina, un rindas kārtībā katram sava tiek piegādāta pat šajā situācijā, ievērojot divu metru distanci.

Nākamais lielais darbs ir sniega tīrīšana

pašu spēkiem. SIA *Taku meistars*, ar kuru noslēgts līgums, darbu darot labi, bet ne vienmēr visus ceļus var paspēt iztīrīt laikus, jo tehnikas vienību ir tik, cik ir.

Ja ar ceļiem viss kārtībā, tad ar sabiedrisko transportu gan ne. I.Rītiņa atzīst, ka tas jau krietnu laiku ir kā sāpju bērns. Pagasta iedzīvotāji uz Skrundu un no tās var tikt divas reizes dienā: uz pilsētu 7.50, atpakaļ 16.30 un otrādi. Dienas vidū sabiedriskais transports nekursē, jo neesot rentabls. Nav garantijas, ka posmā no Dzeldas līdz Lēnām cauri Nīkrācei būs kāds pasažieris. Līdz ar to iestrādājies sistēma, ka kaimiņš izpalīdz kaimiņam, un lielu atspaidu dod sociālais dienests. I.Rītiņa uzskata: būtu labi, ja sabiedriskais transports tomēr kursētu biežāk un cauri visam pagastam.

Pandēmija lika iemācīties daudz jauna

„Situācija, kāda valda valstī, mums lika saņemties un daudz ko iemācīties,” saka Nīkrāces pamatskolas direktore Anita Sebeža. Viņa atzīst, ka šis laiks ir devis gan negatīvo, gan pozitīvo.

Direktore priecājas, ka visiem pedagogiem nu ir zināšanas, lai labi varētu vadīt attālinātās stundas. Jau pērn skola sāka izmantot licencētu tālmācības programmu, jo starp skolēniem ir divi latviešu bērni, kuri atrodas Itālijā un tur mācās, līdz ar to zināšanas neklātienē mācībām jau bijušas, bet nav izmantotas tik plaši, kā to nākas darīt tagad. Medaļas negatīvā pusē ir tā, ka daudziem pedagogiem, pie datora strādājot garas stundas, pasliktinās redze. Tas pats notiek ar bērniem, tamdēļ skolas kolektīvs cenšas virtuālās stundas samērot ar citām aktivitātēm, kuras bērnam izdarāmas, neesot pie datora, piemēram, dabaszinībās bērniem jāiet laukā un uzdevumi jāizpilda tur.

Pedagogi jūt, ka bērniem vairāk par visu ir vajadzīga sabiedrība, jo daudzi skolotājiem zvana pat vairākas reizes dienā kaut vai tāpēc, lai parunātos. Skolotāji pat nakts laikā neatsaka, ja vajadzīga palīdzība. Liels esot prieks, ka teju visi skolēni apguvuši gan pieslēgšanos vietnei *Zoom*, uzdevumu pildīšanu, to atrašanu e-klasē.

Ja runa ir par sekmēm, tad diemžēl to līmenis krities. Tā kā skola nav liela, skolotāji jau zina, uz ko katrs audzēknis ir spējīgs. Līdz ar to varot saprast, vai bērns mājas darbu izpildījis pats vai viņa vietā to izdarījis kāds no vecākiem. Kā atzīst A.Sebeža, šiem bērniem, kad atsāksies mācības klātienē, būs ļoti grūti atkal ieiet atpakaļ ritmā un atsākt uzdoto vielu apgūt pašiem, būs pamatīgs sekmju kritums.

Pie pozitīvā skolas direktore piemin to, ka vecāki beidzot sapratuši: arī viņiem ar savu atvasi jāstrādā. Līdz šim no vecāku puses negatīva attieksme pret attālināto mācīšanos neesot bijusi.

Dabaszinību, bioloģijas un ķīmijas skolotāja, eko-skolas koordinatore un 7. klases audzinātāja Māriete Vanaga saka: „Mēs saprotam, ka vecākiem grūti, jo tad, kad mācījās viņi, viss tika pasniegts citādi. Jaunās programmas ir atšķirīgas, un vecākiem grūti bērnam vielu iemācīt.”

Kā jau daudzām mazajām skolām sāpīgais punkts ir skolēnu tehniskais nodrošinājums, lai viņi varētu labi mācīties mājās. Šogad valsts skolai piešķirusi tikai vienu datoru, kaut pieprasījums pēc lielāka nodrošinājuma bijis vairākas reizes. Ja ģimenē ir vairāki dažāda vecuma skolas bērni, tad rodas sarežģījumi attālinātās stundas saplānot tā, lai tās nepārkātos. Ar datoru bērni varot izdarīt visu, bet ar vied telefonu var būt grūti piekļūt mācību materiālam. Tāpat problēma ir arī labs interneta pieslēgums. Kā atzīst A.Sebeža, ja valsts vadībai bija skaidrs, ka Latvija virzās pretī 100% pārejai uz attālināto mācīšanos, jau laikus bija jāpadomā arī par tehnisko nodrošinājumu, lai šos nosacījumus varētu izpildīt ikviena ģimene.

Nīkrāces pamatskolas vestibilā rūķi gaidīt gaida, kad ēkā atkal atgriezīsies bērnu čalas un smieklī. Vadība cer, ka šī mācību gada beigās tomēr izdosies visus skolēnus atkal satikt klātienē.

Problēmas ar sekmju līmeni var rasties tad, kad audzēkņi atgriezīsies skolā un visi uzdevumi atkal būs jāpilda pašiem. Tas tamdēļ, ka daudzi vecāki mājas darbus izpildot bērna vietā.

Saldais business uz vietas nestāv

„Nav nekā neiespējama. Ko var izdomāt, to arī var izdarīt. Es nekā nebaidos un eju uz priekšu. Tāds biznesā ir mans princips,” teptat kaimiņos, Saldus novada Zirņu pagastā, saka uzņēmuma *Vajars* valdes priekšsēdis Rolands Mockevičus (*Rolandas Mockevičius*). Viņš ir lietuvietis, kurš 15 gadus Latvijā vada uzņēmumu, kas ražo iebiezināto pienu, šokolādes krēmu, bišu barību kandiju, ingvera cukura sīrupu un citas saldās lietas.

No dabīgām izejvielām top dažādu garšu iebiezinātais piens, kurā nav e- vielu, emulgatoru, stabilizatoru un citu veselībai kaitīgu vielu.

„Latvijā biznesa vide ir tāda, ka nav viegli un tomēr var saimniekot ar peļņu,” saka Saldus novada SIA *Vajars* valdes priekšsēdis Rolands Mockevičius.

KONFEKTES TIRGO, TAD SĀK RAŽOT

R. Mockevičius dzīvojis Viļņā, līdz Latvijā sācis sadarbību ar konfekšu *Gotiņa* ražotāju un vairākus gadus tās tirgojis Maskavā. Vēlāk radusies iespēja tās ražot pašam. Zirņos to jau darījis cits uzņēmums, ko Rolands 1997. gadā nopircis un kopā ar partneriem priekšteču iesāko turpinājis. „Tas bija ar cita uzņēmuma, nevis *Vajara* nosaukumu. Ražotnē strādāja kāds pusotrs simts cilvēku. Ražojām 20 veidu konfektes *Gotiņa* un šerbertu – mēnesī ap 120 tonnām saldumu. Vēlāk uzņēmumu nopirka lietuviešu uzņēmēja, ko viņš turpina vadīt.”

NO DABĪGĀM IZEJVIELĀM

Tagad tur ražo ne vairs *Gotiņas*, bet dažādu veidu iebiezināto pienu: gan ar čili un papriku, gan ar kakao kā šokolādes krēmu *Magnum*. Viens no produktiem ir baltā kandija mīkla, kas paredzēta bišu saimju barošanai. Tur top arī sīrupi un cita produkcija. „No 2007. līdz 2013. gadam

lielā apjomā ražojām tikai sīrupu, ko uzņēmums *Cēsu alus* izmantoja sidram,” stāsta uzņēmējs. „Pārstrādājām ap 3500 tonnu cukura gadā. Cukuru iegādājāmies no Lietuvas, bet pienu, kas ir mūsu galvenā izejviela, pērkam no piensaimnieku kooperatīvās sabiedrības *Dzēse*. Mēs maksājam augstāku cenu – 35 centus par litru visu gadu. Esam mēģinājuši sadarbīties arī ar citiem, bet, lai nodrošinātu labu kvalitāti, esam gatavi par to maksāt vairāk.”

Uzņēmējs stāsta, ka produktu sastāvā nav e- vielu, emulgatoru, stabilizatoru un citu veselībai kaitīgu vielu, tomēr derīguma termiņš ir ilgs – 12 mēneši. Tas tādēļ, ka tiek izmantota īpaša tehnoloģija. Lai pie tās nonāktu, izmēģinātas astoņas dažādas un pēc tam izmantota labākā. „Tādai ražošanas iekārtai, kāda ir mums, analogu pasaulē nav. To divi lietuvieši teptat izgatavoja, un ar šo iekārtu varam gatavot visu produkciju, tikai mazliet nomainot detaļas.”

Februārī pircējiem piedāvāti jauni produkti *Ginger*, no kuriem var pagatavot ingvera tēju.

„Katru reizi ingveru rīvēt apnīka, tādēļ radās ideja vienā reizē burciņā sataisīt lielāku daudzumu. Nemitīgi domājam, kas cilvēkiem var būt noderīgi.”

ILGS PROCESS

Uzņēmumā strādājot ap desmit cilvēkiem. Darbiniekiem esot nepilna slodze, bet augsta stundas likme. Labus speciālistus atrast grūti, tādēļ ilgstošie darbinieki prasmes ieguvuši, galvenokārt uzņēmumā strādājot.

Tā kā ražošanas apjoms esot lielāks nekā iespējas realizēt, nemitīgi tiek radīti jauni produkti. „To ieviešana tirgū ir ilgs process, jo ilgi jāpārbauda produkta kvalitāte. Vismaz gadu tiek vērotas garšas un citu kvalitātes rādītāju izmaiņas,” stāsta uzņēmējs. „Ar *Magnum*, kas ir dažādi šokolādes krēmi, sākam strādāt un receptūru veidot 2015. gadā. Nākamajā gadā degustējam paši un dažādās pārtikas izstādēs devām cilvēkiem. 2017. gadā tie tika palaisti tirgū.”

VIEGLI NAV, BET VAR

Uzņēmējdarbības vidi Latvijā R. Mockevičius vērtē kā labu: „Nav viegli, bet, ja strādā, tad var. Par to liecina kaut vai tas, ka nodokļu parādu mums nav. Mēnesī nomaksājam ap 10 tūkstošiem eiro. Nešmaucamies, un darbiniekiem ir augsta stundas likme un labas algas.

Ja uzņēmums grib būt stabils, tad jāizstrādā tādi produkti, kas nepieciešami dažādos gadalaikos. Nemitīgi jāveido jauni – jāattīstās. Februārī tirgū palaidām divus jaunus produktus: *Ginger Honey* un *Ginger Top*. No tiem var pagatavot ļoti garšīgu un veselīgu tēju. Ideja radās tāpēc, ka man pašam garšo ingvera tēja, – dienā izdzeru vairākas krūzes. Katru reizi rīvēt apnīka, tādēļ radās ideja vienā reizē burciņā sataisīt lielāku daudzumu. Sākumā tādu taisīju pats sev, tad ieviešu ražošanā. Nemitīgi domājam par to, kas cilvēkiem varētu būt noderīgi. Procesā ir vēl trīs jauni produkti. Iebiezināts piens ar aveņēm, kazenēm un zemenēm jau labu laiku ir pagatavots, un tagad to degustējam.”

MĀRKETINGS – DOT PAGARŠOT

Produkcija guvusi atzinību starptautiskajā pārtikas izstādē *Riga Food: 2019*. gadā uzņēmumā ražotais konkurss ieguvis zelta medaļu, 2017. gadā – sudraba, 2018. gadā – bronzas. 17 produktiem piešķirta kvalitātes zīme *Zaļā karotiņa*.

Produkcija tiek izplatīta Baltijas valstīs un Lielbritānijā, un jaunajiem ražojumiem uzņēmējs paredz vēl citas iespējas. Lai tā notiktu, viens no plašāk izmantotajiem mārketinga instrumentiem esot degustācija. „Esam iecerējuši piedalīties starptautiskās pārtikas izstādēs un iepazīstināt cilvēkus ar mūsu produktu, dot pagaršot. Lai iebiezināto pienu *Magnum* palaistu tirgū Baltijas valstīs, izdālijām 30 tūkstošus burciņu. Pagājušajā gadā degustācijās Latvijā, Lietuvā, Polijā un Igaunijā kopā izmantojām 30 tūkstošus burciņu ar šokolādes krēmu *Magnum*. Cilvēkiem jābūt priekšstatam – jāpagaršo, un tikai tad rodas jautājumi par citām produkta priekšrocībām. Diez vai kāds dabīgu produktu izvēlēties tad, ja tas negaršos.”

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

VESELĪBAI

„Cimdiem, cepurei un zābakiem jābūt”

Ziema ir laiks, kad par veselību domājam vairāk, gērbjamies siltāk, ēdam visādus ēdienus, kas stiprina imunitāti. Bet vai ar to vien pietiek? Padomos dalās otolaringoloģe jeb ausu, kakla un deguna ārste Ilze Ābele.

„Protams, vispirms katram jāgērbjas pēc savas gribēšanas atbilstoši laika apstākļiem. Cimdiem, cepurei un zābakiem jābūt. Jāgērbjas tā, lai apģērba nav arī par daudz, it sevišķi tas attiecināms uz bērniem – lai viņi netiek pārpaunāti, jo tas diez ko par labu nenāk. Vajadzētu elpot caur degunu, lai gaiss degunā sasildās un tikai tad tiek tālāk. Tomēr, ja mums beidzot atnākusi ziema, tad tā jābaida no sirds,” saka I.Ābele.

Arī par imunitāti viņai padoms tālu nav jāmeklē: „Imunitāti var stiprināt, ejot ārā, labi izguloties, nekrenķējoties. Ieteicams arī tas, ko varam iedzert un apēst, – citronūdens, dzērvenes, brūklenes, visādas saldētās ogas, kas atrodamas ledusskapī. Protams, nedrīkst aizmirst par ķiplokiem.

Var uztaisīt veco labo recepti – tā saukto kosmonautu barību. Pēc svāra vienādās daļās samaļ žāvētas aprikozes, valriekstu kodolus, orginālajā receptē ir citrons ar visu mizu, bet es teiktu, ka labākas ir mūsu pašu dzērvenes, jo tās nav tik ļoti apstrādātas ar ķīmiju. Beigās pieliek medu un visu samaļ. Vēl imunitātes stiprināšanai ļoti noderīga ir melnā plūškoka sula.

Vēlos atgādināt, ka ēdienreizēm jābūt vairākām. Nevajag ēst vienreiz dienā – vakarā pirms gulētiešanas – vai arī visas dienas garumā, kā pašlaik mājāsēdē bieži var novērot. Vajag paēst tā, lai starp ēdienreizēm būtu saprātīgas atstarpes.”

Evelīna Vasiļčika

Kā stiprināt imunitāti?

ĒST ĪSTU ĒDIENU

Īsts ēdiens ir pārtika, kas pēc iespējas maz pārveidota, pirms nonāk uz šķīvja. Tā palīdz būt veselīgiem un dabiski cīnīties pret slimībām, jo organismu nodrošina ar visām uzturvielām. Ieteicams ēst augļus, dārzeņus, zivis, gaļu, rīsus, pupiņas, riekstus un sēklas (nesālītus un necukurotus).

JĀKUSTAS

Svarīgi izvēlēties sev tīkamu nodarbi un sportot regulāri. Sports ir viens no labākajiem veidiem, kā uzlabot veselību un palikt veselam vīrusu laikā. Pētot treniņu ietekmi uz imūnsistēmu, secināts, ka 30 minūšu vingrinājumi trīs četras reizes nedēļā ir efektīvāks veids, kā stiprināt imūnsistēmu. Savukārt lielāka slodze var radīt pretēju efektu.

KĀRTĪGI JĀIZGUĻAS

Ja regulāri guļ mazāk par septiņām stundām, risks saslimt ar vīrusa slimībām palielinās. Jāguļ

vismaz septiņas, optimāli astoņas stundas, bet ideālā gadījumā – deviņas. Pētījumi apliecina, ka regulāra neizgulēšanās ir saistīta ar saaukstēšanos un citām veselības problēmām, arī lieko svaru.

C VITAMĪNS

Šis vitamīns spēj mazināt saaukstēšanās gadījumu skaitu un saīsināt slimības laiku. Tas neuzkrājas organismā kā citi vitamīni, tāpēc to vajag uzņemt katru dienu. Vislabāk ēst svaigus augļus un dārzeņus. Apēdot vienu lielu kivi dienā, var uzņemt C vitamīna dienas normu. Daudz tā ir arī apelsīnos, upenēs, paprikā.

VITAMĪNS D3

Tas ietekmē kaulu veselību, taču tagad D vitamīna trūkumu saista ar daudzām citām veselības problēmām. Dabīgā veidā tas organismā veidojas saules gaismas ietekmē un regulē vairāk nekā 2000 gēnu, ieskaitot imūnsistēmas. Gandrīz 90% cilvēku mūsu

platuma grādos šī vitamīna nepietiek. Zems līmenis saistīts arī ar biežāku saaukstēšanos un elpceļu saslimšanām.

MAZĀK CUKURA

Cukurs novājina imūnsistēmu un palīdz vairoties nelabvēlīgām baktērijām. Tā vietā der izvēlēties dabīgus saldinajus, piemēram, medu, stēviju vai kļavu sīrupu.

PASTAIGAS LAUKĀ

Ziemā telpās var rasties daudz toksīnu un baktēriju. Sausais apkures gaiss padara elpceļus uzņēmīgākus pret vīrusiem. Tāpēc telpas jāvēdina vairākas reizes dienā, bet katru dienu vismaz 30 minūtes jāpavada svaigā gaisā.

PRIECĀTIES PAR DZĪVI

Ap 80% gadījumu veselības problēmas izraisa pārlieku liels un ilgs stress. Labs veids, kā to pārvarēt, ir dzīvi līdzsvarot, ienesot tajā prieku, vai tās būtu grāmatas, mūzika vai sports.

SAVĀ ARODĀ

Pārdevēja: interesanti un nogurdinoši

Liene Baika (29) dzimusi Kuldīgā un visu laiku te arī pavadījusi. Par pārdevēju viņa strādā septiņus gadus, no tiem aptuveni divus veikalā Elvi un par savu izvēli priecājas. Mājās audzina meitiņu, kurai ir deviņi gadi, un cenšas daudz atpūsties kopā ar ģimeni un draugiem. Liene stāsta arī par to, kā ir strādāt kovida laikā, atrodoties riska grupā.

„CITA PROFESIJA NAV DOMĀTA MAN”

Liene stāsta: „Viss man te patīk. Veikalā būt starp cilvēkiem ir interesanti, jo nereti gadās arī visādi piedzīvojumi un kuriozi.

Pirms tam strādāju Kuldīgas veikalā Maxima. Pirmajā reizē, kad šo darbu sāku, tur meklēja darbiniekus, un es vienkārši pieteicos. Pārdevēju kursi notika vēlāk – jāmacās visādi jaunumi, arī tas, kā apieties ar kasi. Bija apmācības tepat Kuldīgā, bija arī jābrauc uz Liepāju – kā kuru reizi.

„Bija kuriozi, kad jaunieši nāca iekšā ar paštaisītām maskām no darba cimdiem un ķēmojās.”

No bērniības gan šis nav sapņu darbs, un jāatzīst: kaut arī pašā sākumā likās ļoti vienkārši, ar laiku sapratu, ka tomēr nogurstu. Klientiem izskatās, ka mums ir viegli, bet patiesībā darbs ir grūts

Kuldīgas veikala Elvi pārdevēja Linda Baika: „Citā profesijā nevaru sevi iedomāties – šajā jutos ļoti ērti un labi.”

un smags. Stundas ir garas, maiņas – atkarībā no dienas. Ir tādas, kad strādā no rīta līdz vakaram – kopā 13 stundas ar pusdienu pārtraukumu, ir arī dienas, kad stundu ir mazāk. Bet valstī noteikto maksimumu mēnesī nepārsniedzam. Grafiku veido vadība. Gadās, ka jāstrādā arī svētku dienās un brīvdienās, bet bez tā jau

neiztik. Tādos brīžos, protams, ir grūtāk, jo gribas mājās svinēt svētkus ar ģimeni, bet saprotu, ka kādam jāstrādā arī veikalā. Svētku dienās parasti ir saīsinātas darba stundas – nav jau tā, ka mums svētkus laupa pilnībā.

Darba pienākumi mums ir sakrāmēt preces visā veikalā, uzturēt to kārtīgu, salikt cenas, strādāt

pie kases – jābūt atbildīgam par veikalu kopumā. Ir, ko darīt, un laiks vienmēr paiet ātri.”

STRĀDĀ KOVIDA RISKĀ GRUPĀ

„Visi klienti ir saprotoši un piesardzības noteikumus ievēro – veļ maskas, lieto dezinfekcijas līdzekļus, arī ievēro distanci, nedrūzmējas. Īpašus aizrādījumus man nav nācies izteikt, varbūt vienīgi kādos piektdienu vakaros, kad kāds atnāk neskaidrā prātā. Bet citādi cilvēki ir solīdi un noteikumus ievēro. Viņi klausās ziņas un visus jaunākos ierobežojumus zina, tāpēc nevienu reizi nav gadījies, ka kāds noteikumus apzināti pārkāptu. Visi jau ir saprotoši un grib, lai kovids ātrāk beigtos.

Tikko parādījās pirmie ierobežojumi un tas, ka veikalos vajadzīgas maskas, tad gan bija kuriozi, ka jaunieši nāca iekšā ar paštaisītām maskām no darba cimdiem un ķēmojās. Bet katrs jau var izpausties, kā labpatīk. Man saslimt vairs nav bail. Sākumā jutos bailīgi, jo tas bija kas pilnīgi jauns un nezināms, tad bija daudz jautājumu – kā būs un kas notiks, ja nu saslimšu. Bet vairs tā nav. Grūti bija pašā sākumā, kad nevarēja tirgot noteiktas preces, bet tagad jau tas liekas kā nieks, turklāt mūsu veikalā tagad viss ir atļauts. Cilvēks pie visa ātri pierod.

Agrāk darbiniekiem bija sejas vairogi. Tajos strādāt ir viegli, vienīgi acis ātri nogurst. Bet

maskās ir daudz grūtāk. Regulāri dezinficējam un mazgājam rokas. Mums pie katras kases stāv dezinfekcijas līdzekļi, tāpēc tos izmantojam bieži.

„Klientiem izskatās, ka mums ir viegli, bet patiesībā darbs ir grūts un smags.”

Par vakcinēšanos vēl domājuši neesmu, godīgi sakot. Pašlaik liekas, ka drīzāk es negribētu potēt ne sevi, ne meitu. Uzskatu, ka tai vajadzētu būt brīvprātīgai izvēlei un uzspiest to nedrīkstētu.”

KOLEKTĪVS IR DRAUDZĪGS

„Mums nav dikti liels kolektīvs, bet ļoti foršs gan. Visi esam draudzīgi un izpalīdzam viens otram nepieciešamības gadījumā. Nav tā, ka būtu kādī strīdi vai naidi. Dzimšanas dienās jubilāru sveicam no kolektīva – sametam naudiņu un apsveicam. Ziemassvētkos taisām pašapdāvināšanos, lai visiem būtu labi savā starpā. Mums taču jāstrādā kopā, tāpēc labs kontakts ir ļoti svarīgs. Kopīgas ekskursijas arī agrāk notikušas, bet es vēl neesmu paguvusi tajās tikt. Tagad, protams, ierobežojumu dēļ visā valstī nekas nenotiek. Bet gan jau vēl iespējams izceļoties.”

Katrīna Blaua,
autores foto

PASAULĒ

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Kas tā par vietu? 6. kārta

Valsts lielākā pilsēta, galvaspilsēta un arī ostas pilsēta. Tā atrodas pie upes 10 km no ietekas okeānā. 2019. gadā tur bija 224 tūkstoši iedzīvotāju – gandrīz puse no visas valsts iedzīvotāju skaita. Kopš 2002. gada pilsētas vēsturiskais centrs iekļauts UNESCO pasaules mantojuma objektu sarakstā. 1975. gadā valsts ieguva neatkarību. Pilsētā ir attīstīta krāsu, margarīna, cementa, alus ražošana un garšvielu zveja. Osta ir nozīmīga, jo caur to plūst preces no visas valsts, kā arī pretējā virzienā. Arī tūrisms ir nozīmīgs ienākumu avots. Lietus meži klāj 90% valsts, un tos caurvij tikai daži ceļi. Kā sauc šo pilsētu un valsti?

Atbildi gaidām līdz **18. februāra 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

5. kārtas atbilde: Svalbāra, Norvēģijas teritorija Arktikā, kurai ir īpašs starptautisks statuss.

Pareizi atbildējuši: Vineta Kondraņicka, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Rasma Stepe, Daina Gerente, Ojārs Silkans, Inese Midrijāne, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

6. jautājums

Kas tā par baznīcu, un kur tā atrodas?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **18. februāra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

5. jautājuma atbilde: Sv. Pētera baznīca Turlavas pagasta Klosterē.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Ojārs Silkans, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk?

Atrodī neatbilstības!

Konkursu atbalsta

Atbildes līdz **18. februāra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

Pareizi atbildējuši: Ojārs Silkans, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

FEBRUĀRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz **18. februāra 11.00** sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik slēpju nomu darbojas Kuldīgā?

Atbilde: pēc Kurmāles pagasta pārvaldes aicinājuma sūtīt sveicienu Latvijai 102. dzimšanas dienā iesūtītas 40 fotogrāfijas.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Ojārs Silkans, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

Rezultāti par pērnā gada pēdējo ceturksni un šī gada pirmo ceturksni tiks skaitīti kopā. Tad kļūs zināms, kuri aprīlī saņems balvas.

ZVIEDRU MĪKLA

Veidojusi **Anda Straume**.

Irisi	Krāšņs papagailis	Stepju murkskis	Apdzīvota vieta Ventspils novadā	Pulverveidīgs pārtikas produkts	
Japāņu tētra veids					
		5		Barība dzīvnieku pievilināšanai	
Tādas, kas nav īsas Iegūt loterijā	4				
Aktrise ... Singajevska (1923-2014)	Neapauti Ērgelniece Ilze ... (1970)				
			Vāc kopā pa vienam	6	Upe Francijā
Tādas, kas nav dziļas			1		
Partikula Amazones pieteka Aldanas pieteka				Taukains šķidrums	
		Pirms ilga laika Trīc			
Aphalvojums par nopelniem		3			
Telpas cietumā	Darīt nespodru		Automašīnas KIA modelis		Ūdens procedūras
	8				
Sniegt	Kā viens, tā otrs Eliptisks			Kāpelētājaugs	7
		Volgas pieteka	2		
Papildus			Griežoties virzās		Aviosabiedrība
Panātru dzimtas lakstaugi		Donavas lielākā pieteka			
Izstādes					

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Risinājumu gaidām līdz **18. februārim**.

Pareizā atbilde: VINČESTERDISKS – datorikā mazizmēra magnētisko disku atmiņas ierīce hermētiskā apvalkā.

Atbildes

Horizontāli. 1.Daudzskaitlis. 7.Azbests. 9.Karpati. 11.Ālsta. 12.Valka. 13.Atlīp. 14.Tablete. 16.Luidors. 18.Sītiste. 20.Draiska. 21.Krikumi. 22.Varēt. 25.Atkal. 27.Teksasa. 28.Nauda. 30.Sakss. 31.Klase. 32.Sterila. 33.Regates. 34.Staļmeistars.

Vertikāli. 1.Dubulti. 2.Udska. 3.Kapsula. 4.Izkapts. 5.Lurda. 6.Skallas. 7.Apvalkdūmenis. 8.Sāgas. 10.Impresionisms. 14.Trāklēt. 15.Eifrata. 17.Daina. 19.Iskra. 22.Vaučers. 23.Teika. 24.Astarte. 25.Asteres. 26.Likstis. 29.Anita. 30.Sigma.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Gunta Vāciete, Bruno Mekšs, Ojārs Silkans, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš, Velta Višņevska, Alma Bredovska.

Atmiņojumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcent's*.

MINI MĪKLU!

Kas tas ir?

Kniebj tev ausis, kniebj tev degunā, bet tu viņu ne redzi, ne dzirdi.

Atbildes līdz **18. februāra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

Atbilde: ragavas.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis, Rasma Stepe, Daina Gerente, Ojārs Silkans, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

PĀRDOD

SIA *Kuldīgas siltumtīkli* izsolē pārdod automašīnas **VW JETTA**, **OPEL ZAFIRA** un **FORD TRANSIT**. Izsole notiks 22.02.2021. 15.00 SIA *Kuldīgas siltumtīkli* birojā, Lapeglu ielā 8, Kuldīgā. Automašīnas apskatāmas Stacijas ielā 6, Kuldīgā, iepriekš zvanot pa tālr. 29116881. Izsoles noteikumi un pieteikums: www.kuldigasilt.lv.

Pārdodam svaigus, atdzēsētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilnātus), svars: 40–45 kg, 2,40 eiro/kg, gaļas sadale un piegāde – bez maksas. Tālr. 28890462.

Pārdod lopbarības **PUPAS**. Tālr. 29335384.

Z/s **SAULES – SERTIFICĒTAS ZĀLAUGU SĒKLAS** tieši no ražotāja – ganību un pļavu ierīkošanai, kā arī mauriņiem. Pēc pieprasījuma sagatavojam maisījumus konkrētajām vajadzībām. Lielākā apjomā iespējama piegāde. Pastāvīgajiem klientiem – atlaide! E-pasts: saules.maja@inbox.lv. Tālr. 26423441, 26441295.

BIOSIENU rulonos. Uzglabāti zem tenta. Tālr. 28219226.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kuri-nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena: 130 eiro. Tālr. 26651831.

Pārdod kokskaidu **BRIKETES**, 120 EUR/t + piegāde. Tālr. 28196838.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā, tikai 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Pārdod skaldītu **MALKU**. Tālr. 28766158.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Sausu bērza **MALKU** maisos ar piegādi. Tālr. 29974786.

APSVEIKUMS

*Ieraudzīt pasauli smilšu graudā
Un debesis lauku puķē,
Turēt bezgalību savā plaukstā
Un mīlestību just katrā stundā.*

/V.Bleikšs./

Kuldīgas Centra vidusskolas kolektīvs
sirsnīgi sveic pensionēto skolotāju
ANNU VĒTRU
skaistajā dzīves jubilejā.

PĒRK

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda kursiem no 19. līdz 23. februārim. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

NEPALAID GARĀM!

Sevis pilnveidei

Kuldīgas bibliotēkas feisbuka lapā (www.facebook.com/KuldigasBiblioteka) notiks vairāki tiešsaistes pasākumi.

Jau šodien 11.00 *Padomi vieglākai ikdienai: banka tavā telefonā* – tā ir saruna ar Swedbank klientu apkalpošanas vadītāju Pāvelu Mastiņu. 17. februārī 14.00 ceļotāju klubs sarunā par Singapūru ar *Kurzemnieka* žurnālisti Elisū Rudzīti. 19. februārī 11.00 *Jauno grāmatu rīts*.

LĪDZJŪTĪBAS

*Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus,
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.*

/J.Simbārdis./

Izsakām līdzjūtību Artim Blāķim un visai sērojošajai ģimenei, tēvu mūžībā pavadot.

SIA *Vanka* darbinieki

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I.Lasmanis./

Izsakām līdzjūtību Veltai Studentei, vīru AIVARU mūžībā pavadot.

Vasiljevu ģimene

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*

/O.Vācietis./

Skumju brīdī esam kopā ar Veltu Studenti, vīru zaudējot.

Bērnu nodaļas kolektīvs

Izsaku līdzjūtību AIVARA STUDENTA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Ivars Valciņš

*Tikai tavā pavadā, māt,
Uguns tik silti degs,
Ka smiltis, pat smiltis aukstās
Nekad viņu neapsegs.*

/I.Rudene./

Skumju brīdī esam kopā ar Santu un piederīgajiem, māmiņu mūžībā pavadot.

Ventavieši un diriģente

*Bet sirds siltums paliks,
Paliks vēl aiz tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.*

/P.Priede./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar Santu Reimani, māti mūžībā pavadot.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas kolektīvs

*Nosirmo saule,
Nosarmo koki,
Sniegos šodien ir sirds,
Bēdu puteni
Māmuļas sirsnības pilno balsi
Dvēsele nesadzird.*

/K.Apškrūma./

Izsakām dziļu līdzjūtību Ģirtam, mammu mūžībā pavadot.

VPDK *Snēpele*

VAJADŽĪGI

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme – 9,35 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā. SIA *ALMA M* (40003543608), lic. nr. 22/2017. Tālr. 20227843.

W SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojoamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Āriē)

IESPĒJA

Runas konkurss skolēniem

Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs kopā ar skolām izsludina skatuves runas konkursu, kurā aicina skolēnus parādīt savas oratora dotības. Līdz 5. martam jānogatavo video ar priekšnesumu.

Skolēni aicināti aizpildīt pieteikumu un iesūtīt video, kurā viņi norunā vienu prozas un vienu

dzejas darbu, lai sacenstos par skatuves runas meistara titulu novadā. Priekšnesums tematiski jāsaista ar skolēnu spēju autora vārdiem paust izpratni, prieku, izbrīnu un savu redzējumu par šīlaika aktuālajām tēmām: dzīvību, brīvību, zināšanām, atbildību, toleranci, ģimeni un tradīcijām. Mērķis ir veicināt

bērnu un jauniešu pilsonisko līdzdalību, kultūras izpratni un izpausmi mākslā. Konkurss norit divās kārtās un paredzēts novada vispārējās, profesionālās, speciālās un interešu izglītības iestāžu audzēkņiem. Pieteikums un nolikums – internetā: <https://ej.uz/> skatuvesrunu.

Starptautiska akadēmija cilvēktiesību aizstāvjiem

Latvijas Aktīvo iedzīvotāju fonds līdz 24. februārim aicina cilvēktiesību jomas organizācijas pieteikties starptautiskā akadēmijā.

To organizē Rumānijas Aktīvo iedzīvotāju fonds un Norvēģijas Helsinku komiteja. Latvijas pārstāvjiem rezervētas trīs vietas, īpaši aicinātas tās organizācijas,

kas šajā jomā darbu sākušas nesen. Anketa: <https://forms.gle/CWeGoS9DUcr3YdtL6>.

Dalība ir samaksāta, galvenokārt darbs notiks tiešsaistē. No marta līdz jūnijam reizi mēnesī notiks diskusijas un darbnīcas (katra četras stundas), bet starposmā būs sagatavošanās un uzzinātais tiks izmantots. Jūlijā

un augustā turpināsies praktiskie uzdevumi, bet septembrī un oktobrī plānota tikšanās Oslo, pulcējot ap 50 dalībnieku no visām 15 fonda valstīm un Norvēģijas.

Akadēmijas nolūks ir dot iespēju organizācijām sanākt kopā, mācīties, apspriest problēmas un veiksmes stāstus.

KURZEMNIEKU
martam var abonēt:
līdz 25. februārim

- pastā,
- pie pastniekiem,
- www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro),
- redakcijā (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. februārim
pa informatīvo tālruni **67008001** vai **27008001**.

JOKI

Pati lielākā kļūda ir naivi domāt, ka lielākās dzīves kļūdas jums jau ir aiz muguras.

.....

– Vīrs draudēja: ja pieņemšos svarā līdz 100 kilogramiem, viņš pieprasīs šķiršanos.

– Cik tu tagad sver?

– 100 gramus līdz laulības šķiršanai.

.....

Man patīk gulēt kailam. Diemžēl tas reti kad patīk stjuartēm.

SEN

Kā parkā kokus skalpēja

13. februāra rītā pilsētas komunālo uzņēmumu kantora zaļumsaimniecības dārzniece Lidija Gulbe izsauca trīs strādniekus un īsi norīkoja:

– Paņemiet cirvjus, pāris zāģu, kāpnes, virvi un steigšus, kamēr vēl kuldīdznieki ietur brokastis, tā pamatīgi apzāģējiet vecās liepas, kas aug mazajā parkā 1905. gada ielā starp namiem 14 un 16.

– Kā lai apskādējam tādus krāšņus kokus, – dažs pie sevis norūca, bet tūlīt arī steidzās norīkojumu izpildīt. Zari tika nozāģēti bez izņēmuma – kā resni, tā tievi, un no daudziem skaistajiem kokiem gandrīz stumbrs vien palicis pāri, pat nerēķinoties, vai zari tiek pareizi nozāģēti un vai koks nepūs.

Kad puse koku tā pamatīgi bija apskalpēti, šo ne visai pievilcīgo skatu ievēroja garāmgājēji un lūdza vīrus pārtraukt koku postīšanu, bet viņi nelikās dzirdot. Tad vēl kāds nenocietās un piezvanīja pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājam. Viņa, izdzirdusi par šādām izdarībām, atcēla b. Gulbes rīkojumu. Kad dārzniece ieradās pārbaudīt strādniekus un redzēja, ka visi koki nav tik pamatīgi apskalpēti, kā tas pēc viņas domām pienāktos, pavēlēja darbu turpināt. Jā, tas ir neticami, bet tomēr fakts. Tādēļ gribas zināt, ko par šīm dārznieces izdarībām domā komunālo uzņēmumu kantora pārvaldnieks b. Zingbergs un rajona izpildu komitejas vietējās saimniecības nodaļas vadītājs b. Veits?

Padomju Kuldīga 1959. gada 15. februārī

Ieraudzīt tos, kurus vasarā neredz

Ja gadās brīva diena, ko kopā ar ģimeni gribas pavadīt svaigā gaisā, droši var doties uz Rīgas Nacionālā zoologiskā dārza filiāli Kalvenē Cīruļi.

Lai gan vasarās uz Cīruļiem braukts bieži, ziemā ar desmit un četrus gadus vecajiem bērniem turp devāties pirmo reizi. To nenācās nožēlot, jo beidzot visā krāšņumā bija apskatāmi tādi dzīvnieki, kuri tveicē parasti paslēpjās būru vai aploku dziļumā. Kā parasti no apmeklētāju acīm neslēpjās kiangu ganāmpulks, un, ja labi ieskatās, var ieraudzīt briežus, bet līdz aļņiem ejams pamatīgs gabals. Savos būros lepni sēž plēsējputni, ārā uzturas arī ēzēlis un Latvijas zilā gov. Sniegā guļ alpakas, bet truši un jūras cūciņas sienu grauž būros. Sevišķi aktīva ir lūšu ģimene,

ko vasarā nemaz tik labi aplūkot neizdodas. Tiekoties aci pret aci ar skaistajiem plēsējiem, vairāk gan šķita, ka lūši nākuši apskatīt cilvēkus. Viens no tiem tik ļoti ieinteresējās par četrgadīgo Rihardu, ka centās puiku arī aizsniegt, laikam vērtējot, ka šis medījums

viņam būtu pa spēkam. Pirms tam, kad dzīvnieks redzēja tikai pieaugušos, par divkājījiem tam nebija ne mazākās intereses. Ziemā labi redzami arī vilki, kas vasarā parasti slēpjās voljēra zaļajos krūmos. Toties lāči, lai arī pamodušies, vējainās un sniegi-

nās dienās no migas ārā nenāk.

Ir jau tiesa, ka vairums Cīruļu iemītnieku sildās siltās telpās, bet prieku rada svaigais gaiss un iespēja bez drūzmēšanās nosolot vairākus kilometrus ceļībā ieraudzīt izturīgākos dzīvniekus teju dabiskos apstākļos. Ja līdz

ir ragavas, tad arī mazām kājām attālums ir pieveicams. Galvenais – nodrošināties ar siltu tēju termosā un kaut ko garšīgu, lai tad, kad sāk mākt nogurums, var piestāt un iestiprināties.

Justīnes Smilgas teksts un foto

Informācija par Cīruļu atrašanās vietu, darba laiku un biļešu cenu: rigazoo.lv/lv/filiale-ciruļi.

Latvijas zilā gov sniegā.

Vasarā lūšu ģimene labprātāk sēž būra plauktos, kur ēna, bet ziemā ar interesi aplūko cilvēkus.

Ledus skulptūras sasilda sirdi

Saldus tēlnieka Kārļa Īles ledus skulptūras Kuldīgā būs apskatāmas tik ilgi, cik to ļaus laika apstākļi.

Tās atrodas Rātslaukumā, pie Kūravas un Pārventā pa ceļam uz rumbu. Šo iespēju sarīkojis Kuldīgas aktīvās atpūtas centrs.

K.Īle pērn Aļaskā pārspējis ledus tēlniecības lielmeistaru Juniči Nakamuru no Japānas un ar savu skulptūru *Visuma sirds* kļuvis par pasaules čempionu. Kuldīgā apskatāmie darbi rosina aizdomāties par patiesajām vērtībām, jo ir papildināti ar Imanta Ziedoņa atziņām par mīlestību un draudzību.

Kā pastāstīja centra vadītāja Jana Bergmane, ideja radusies, domājot, ko vietējiem un pilsētas apmeklētājiem piedāvāt. Ņemts vērā tas, ka dažādi pasākumi ir

aizliegti, tādēļ darbinieki palikuši pie domas izvietot vides objektus. J.Bergmane ar mākslinieku sazinājusies pēdējā mirklī, jo šādas skulptūras tēlnieks veido arī citās Latvijas pilsētās. Turklāt gan Ventas rumba, gan Alekšupītes ūdenskritums ir aizsaluši un dabiski izveidojušies kā mākslas darbi. Sarunas par skulptūrām sākās 2. februārī, darbs pie tām – 9. februārī. Kā atzīst J.Bergmane, iespējams, arī nākamajās ziemās varēs pircēt acis ar krāšņiem un Kuldīgai piešķirto mākslas darbiem.

Alberta Dintera teksts un foto